

ЕВЛЕНИЕ 5.

ПРЕЖНИТЪ И НАЧАЛНИКЪТЪ НА ТЪМНИЦИТЪ.

Началникътъ на тъмницитъ (втурва се и отъ вратата оште сѣда на колѣна).

Милость, царю честитий! (навежда се чакъ до земята).

Асѣнь (стрѣснѣто дига глава).

И друго оште! (приближава се до началн. на тъмницитъ). Какво е, злочестний?

Драгомиръ и Добринъ (спиратъ се като смаяни и безпокойни).

Началн. на тъмницитъ (умолително).

Милость, царю! азъ не видяхъ, не знамъ какъ се случи...

Асѣнь (малко сърдито).

Ште кажешъ ли ти какво е?

Началн. на тъмницитъ.

Пратеникътъ, царю честитий, пратеникътъ, когото дадохте подъ мое нагледване, убитъ въ тъмницата...

Асѣнь.

И това!... (крачи на самъ на татъкъ).

Драгомиръ и Добринъ (поизгледватъ се).

Драгомиръ.

Работата става сериозна...

Началн. на тъмницитъ.

Убитъ и стражарътъ на тъмницата.

Драгомиръ.

И не се знае кой?

Асѣнь.

Оставете мс. Идете си... (сѣда и съ двѣ ржѣ закрива лице).

(Другитъ си утиватъ).